

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף יח.

1. אבל יתור לא קמ"ל, וקשה לפי הדעה ביומא ו. שאבנטו של כה"ג שונה מאבנטו של כהן הדיוט נמצא שיש פה גם חיסור בגדים?, וכן יש להקשות לשיטת הראב"ד כלי המקדש ח' ב' שס"ל שמצנפת ומגבעת שונים בעצם עשייתם נמצא שיש כאן חיסור בגדים?

ע"ב

1. מקורעין ועבד עבודתו פסולה, וצ"ע על הרמב"ם ביאת מקדש א' ד' שפסק דחייב מיתה אבל עבודתו כשירה?
2. אבנט מיגז אגיז, ויש להקשות מאי שנא מציצית דאם בשעה שהטילה היה כנף ואח"כ תפרו כשר, ואילו כאן ע"י האבנט נפסל הבגד אף שאפשר להתירו?
3. דבר זה. תורת משה רבינו לא למדנו, וקשה אמאי לא נילף ק"ו מבעל מום שמותר באכילת קדשים ומיחל עבודה, ק"ו לערל?

התשובות

1. כן הקשו האור שמח כלי המקדש ה' יז', ובמנחת אברהם תי' בשם הגר"ח דאיירי שלבש עליו שמונת בגדי הכה"ג בנוסף ל-ד' בגדי הכהן הדיוט, והנה לקמן גבי ייתר אחת נחלקו רש"י והרמב"ם כלי המקדש י' ה' האם איירי בבגדים דעלמא או דווקא שלבש בגדי כהונה, וצ"ל לפי זה שלשיטת הרמב"ם דבעי בגדי כהונה, שבגדי כה"ג חשיבי בגדי כהונה גם לגבי כהן הדיוט.

ע"ב

1. בר"י קורקוס שם שם מחלק בין קרוע במקום אחד כ"אבל" שאז כשר, לבין קרועים בהרבה שפסול ועי' אבן האזל, וי"א דהרמב"ם איירי בלבש בגד קרוע נוסף על בגדיו ולכן עבודתו כשירה, מנחת חינוך קנ', וכעין זה כתב במנחת אברהם בשם הגר"ח.
2. ביאר בח"י אדם סי' יא סעי' כד', דבבגדי כהונה כתיב 'כמדתו' וע"י האבנט אינו כמידתו, אבל בציצית כתיב להטיל על הכנף, וכשהיטילו היה כנף.
3. כן הקשו התוס' תענית יז: ד"ה דבר, ותירצו דה"א חלל יוכיח, ובגבורת ארי שם תמה ע"ז, דלגבי הק"ו שיליף זר מבעל מום לא פריך הכי עי"ש הטעם, ועוד תירצו דבערל את גוף האיסור לעבוד צריך ללמוד ואת זה אין מזהירין מן הדין, ועוד תי' שבע"מ עשה בו קריבים כמקריבים שקרבן בעל מום פסול משא"כ בערל.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901

הערות, הארות, ומראי מקומות

אי מהתם הוה אמינא ה"מ עבודה שור חייב עליה מיתה, עי' רש"י, ועי' רעק"א ובפנים מאירות, ועי' תוס' לעיל ד"ה אתיא, וברש"ש וקרן אורה שם.

תודה אתיא, בביאור החילוק בתירוץ ר"י מאורליינש, עי' צאן קדשים.

בענין לבישת בגדי כהונה אי הוי מצוות עשה בפניע, עיין ברמב"ם ספר המצוות עשה לג' שמנה למצוה, ועי"ש ברמב"ן מה שהשיג עליו, עי' חי' הגר"ז כאן בתוס' ד"ה אתיא מה שיישב בשיטת הרמב"ם וביאר לפי זה דברי התוס'.

אלא להבדיל לכדרב הונא, ועי' רש"י ותוס' סנהדרין כב: שהביאו פסוק זה לשתויי יין שמחללין עבודה דלא כמבואר כאן בסוגיא, ועי' מצפה איתן שם.

באיסור הוראה למי ששתה יין עד מתי הונא, עי' רשב"א שו"ת ח"א רמז', ועי' ב"י חו"מ סי' ז', ובש"ך יו"ד רמב"י ט', ובדרישה ופרישה שם סק"ב.

תודה הג"ה, וכן הקשו בתוס' יומא יב:, עי"ש גבורת ארי ושפ"א, ועי' חי' הגר"ז בשם הגר"ח.

מכאן לכהן הדיוט שלבש בגדי כה"ג ועבד עבודתו פסולה, ועי' חי' הגר"ז שאינו דין בדיני העבודה, אלא בדין הכהן שדינו להיות ב-ד' בגדים ולא בשמונה.

ייתר אחת, עי' בשו"ת מה שהבאנו מחלוקת רש"י והרמב"ם במה איירי, ועי' חזון יחזקאל ומרומי שדה, ועי' מנחת עברהם בע"ב על הדרשא 'בד שלא ילבש של חול עמהן' מה שהביא בשם הגר"ז.

ע"ב

בפסול מקורעין, עי' רש"י כאן ותוס' יומא יב:, וע"ע רמב"ן בהשגות לספר המצוות ל"ת קסג' דס"ל שהוא מדין מחוסר בגדים, וכן נראה ברמב"ם כלי המקדש ח' ד' שבוה חסר בלכבוד ולתפארת, ועי' מהר"י קורקוס ביאת מקדש א' טו'.

מאי לאו בהא קמיפלאי וכו', בבאור הדמיון בין בגדי כהונה לציצית עי' חזו"א סי' ג' סק"א, וחזון יחזקאל מנחות א' ו', וע"ע צאן קדשים.

לאו דכו"ע כמאן דאיתיה דמי, ועי' שפת אמת שהקשה א"כ למה לשמואל אין פסול במרושלים, עי' תירוצו בכמה אופנים.

בד שיהיו חדשים, עי' שיעורי הגר"ד שביאר שלא בה הפסוק להידור מצוה, שלזה יש לימוד כללי מ"זה קלי ואנוהו' אלא שכאן בא ללמד במה ההידור, ועוד שכאן זה לא הידור של תוספת על המצוה אלא בגוף המצוה ולזה י"ל שבעי קרא מיוחד.

בד שיהיו שזורין בד וכו', עי' רש"י ועי' משנה למלך כלי המקדש ח' ג' מה שהאריך לדון בדבריו על פי הסוגיא בימא עא:.

תודה והתניא, בבאור קושייתם, עי' לח"מ ומל"מ תמו"ס ב' י', ועי' צאן קדשים באו"א.

לא יחגרו ביזע, עי' שיעורי הגר"ד שהביא מהגר"ז לחקור האם הוא רק באבנט או גם בחושן ואפוד, ועי' רש"י עה"ת שמות כח' ז', וברמב"ם כלי המקדש י' ב', ובזבח תודה חקר האם זהו דין נוי לכתחילה, או שהוא כבגד שאינו במקומו וכמחוסר בגדים דמי.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901